

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ANNETTE MARIE

Prince
of
Shadows

A RED WINTER STORY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

GÖLGELER PRENSİ

BİR KIRMIZI KIŞ HİKAYESİ

ANNETTE MARIE

OceanofPDF.com

Gölgeler Prensi Bir
Kızıl Kış Hikayesi

Telif Hakkı © 2018 Annette Marie www.annettemarie.ca

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, inceleme amaçlı kısa alıntılar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Dark Owl

Fantasy Inc.
PO Box 88106, Rabbit Hill Postanesi
Edmonton, AB, Kanada T6R 0M5 www.darkowlfantasy.com

Kapak Telif Hakkı © 2018 Annette Ahner tarafından
www.midnightwhimsydesigns.com

Elizabeth Darkley tarafından düzenlenmiştir
arrowheadediting.wordpress.com

ISBN: 978-1-988153-28-5 (e-kitap)
Sürüm 2018.12.24

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Annette Marie Amatsukami &

Kunitsukami'nin Yazarından

Kitaplar

Gölgeler Prensi Bölüm

I

1

2

3

Sonsöz Sözlük

Kızıl Kış-Üçlemesi

Lonca Kodeksi: Spellbound Çelik

ve Taş Serisi

Büyü Dokuyucusu

Üçlemesi Kara Ateş Serisi

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

ANNETTE MARIE TARAFINDAN YAZILAN KİTAPLAR

KIZIL KIŞ ÜÇLEMESİ

Kızıl Kış

Karanlık Fırtına

Ölümsüz Ateş

LONCA KODEKSİ

Lonca Kodeksi: Spellbound Üç

Büyücü ve Bir Margarita Karanlık

Sanatlar ve Bir Daiquiri

İki Cadı ve Bir Viski

ÇELİK & TAŞ EVREN

Çelik ve Taş Serisi

Karanlığı Kovala

Ruhu Bağla

Geceyi Ver

Alevleri Besle

Gölgeleri Biçin

Fırtınayı Serbest

Bırakın Çelik ve

Taş

Büyü Büyücüsü Üçlemesi

Gece Diyarı Gölge

Örgüsü Kan Laneti

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

AMATSUKAMI OF THE HEAVENS

KUNITSUKAMI OF THE EARTH

YAZARDAN

Kötü bir alışkanlığım var. Yazdığım her seride ikincil karakterlere aşık oluyorum.

Hepsinin tepesinde Yumei var. Bu kuzgun hayal gücümün içine yerleşti ve oradan ayrılmayı reddediyor. Ne üzerinde çalışıyor olursam olayım, kendimi onun hikayesini düşünürken buluyorum - hem *Kırmızı Kış*'ta anlatılan hem de henüz keşfetmediğim hikayeler.

Bu da o hikayelerden biri. Ancak, *Gölgeler Prensi* tamamlanmış bir eser değil; daha büyük bir hikâyenin ilk bölümü. Daha fazlasını ekledikçe, her yeni bölümü bültenim aracılığıyla alacaksınız.

Hayranı olduğunuz için teşekkürler ve umarım

Bölüm I'ı beğenirsiniz! Annette Marie

Not: Bu e-kitap e-posta listemdeki abonelerime ücretsiz olarak sunulmaktadır. Başka bir kaynaktan aldıysanız, lütfen [info@darkowlfantasy .com](mailto:info@darkowlfantasy.com) ile iletişime geçin.

OceanofPDF.com

GÖLGELER PRENSİ

BİR KIRMIZI KIŞ HİKAYESİ

OceanofPDF.com

BÖLÜM I

F ya da hatırlayabildiği kadarıyla, karanlığa sığınmıştı
-Ama hiç böyle bir karanlık olmamıştı.

Çorak arazinin, çatlamış toprak ve dağılmış kayalardan oluşan düzlüklerin, sivri kayaların ve rüzgârla aşınmış çıkıntıların üzerinde sonsuz bir alacakaranlık asılı duruyordu. Kırık dalları yıpranmış ağaç iskeletleri karanlık gökyüzüne doğru boşuna uzanıyordu. Bitmek bilmeyen gece tüm renkleri yok etmiş, algılar gölgeler üzerindeki gölgelerin yetersiz farklılığına indirgenmişti.

Kuru ve soğuk bir rüzgâr yeryüzünü kasıp kavuruyor, kayaların arasından gelen ısıklık sesi, kendi sert nefes alıp verişinden başka tek ses oluyordu.

Uçmak onu aşıyordu. Bir kuşun garip, zıplamalı yürüyüşüyle özelliksiz toprakta kaçarken bir kanadı sürüklendi. Küçük pençeleri kurak ve sıkışık toprağı kazıyor ve çatlaklarına takılıyordu. Kara gagası hava almak için açıkken, keskin kayaların arasından geçerek cansız çölün derinliklerine doğru ilerledi.

Tüylerinden kan damlıyordu. Kıpırmızı damlacıklar ardında dağılırken, toprak onları içine çekti. Ve karanlık derinleşti.

Arkasında bir yerlerde, takipçiler kanının kokusunu takip ediyordu. Bu onun hatasıydı. Açlık onu çaresizliğe sürüklemiş ve kendisinden çok daha güçlü olanlardan çalmıştı.

Bu ilk kez olmuyordu. Hırsız. Çöpçü. İkisi de başkalarının ona taktığı isimlerdi ama o daha fazlasıydı. Zeki ve kurnaz. Hızlı ve kararlı. Kuzenlerinin düştüğü yerde o hayatta kalmıştı. Uzun bir süre boyunca hayatta kalmıştı. Ama artık değil. Bu sefer yakalanmıştı ve cezası çok çabuk olmuştu.

Artık koşamaz hale geldiğinde yürüdü, sonra artan güçsüzlüğü yüzünden sendeledi. Belki de onu bu kadar uzağa kadar takip etmezlerdi. Belki de rahatsız edilmeden ve bozulmadan ölebilirdi. Gücü tükendikçe tökezleyerek yaptığı hareketler yavaşladı.

Etrafını saran karanlık derin ve aşılmazdı... canlıydı. Kayaların arasındaki yarıklarda, kavrulmuş toprağı örten çatlaklarda gölgeler kıpırdandı. Huzursuz ve aç, koyulaştılar, yoğunlaştılar, uzandılar.

Daha fazla devam edemeyince durdu, her boğuk nefes ciğerlerini yakıyordu. Kanayan yaraların zonklaması, yırtılan etin keskin acısı, sadece uzak tahriş edicilerdi. Kanı damladı, damladı, damladı, toprağı besledi. Altında biriken kan, hasarlı bir bedene yapışmış yırtık tüyleri ortaya çıkaran parıldayan bir aynaydı. Karanlık yansımasının ortasında solgun gümüş gözler parıldıyordu.

Gölgeler arazideki çatlaklardan ve yarıklardan sızıyordu. Dalgalanarak ve genişleyerek yaklaştılar.

Sen farklısın.

Bacakları titredi, kanatları dengede durmak için açıldı ama başını kaldırarak bedenindeki ve ruhundaki zayıflığı reddetti. Ölümle ayakta karşılaşacaktı, yere uzanıp onu almasını bekleyerek değil.

Sen özelsin.

Karanlık çalkalandı. Soğuk rüzgârda durmaksızın dans eden ısısız abanoz alevler, ince dalları istekli kollar gibi kıvrılarak etrafını sardı.

Yaşamak istiyor musun?

Gagasının birkaç santim ötesinde mürekkepli bir gölge titriyordu.

Seni güçlü yapabiliriz.

Uzaktan gelen yumuşak sesler karanlığın içinden süzülüyordu: takipçileri yaklaşıyordu. Sadece aptalların ya da çaresizlerin girmeye cesaret edebildiği ruhlar âleminin bu kadar derinlerine kadar onu takip etmekte ısrarcıydılar.

Kendini bize ver.

Dönen kollar ulaşılamayacak bir yerde durmuş bekliyordu.

Ruhunu bize ver.

Kanı pençelerinin altına yayıldı, toprağın içemeyeceği kadar çoktu. Düşünceleri bulanıklaştı ve karardı. Ölüm, fısıldayan gölgeler kadar belirgindi. Eğer şimdi, burada ölürse, gölgeler ruhunu yutacak ve kendisinden geriye yenilenecek, bir gün yaşayanların dünyasına dönecek hiçbir şey bırakmayacaktı.

Bize katılın.

Gölgeler daha da yükselerek, açlıkla çalkalanan siyah bir güç kubbesinin içine girene kadar onun üzerinde kıvrıldı.

Bize katılın ve sizi yeniden yaratalım.

Dallar titreyerek onu daha yakına çağırırdı. Onu kucaklarına davet ediyorlardı.

Bize katıl kuzgun.

Nefes nefese, bilinci soluklaşarak yaşayan karanlığa adım attı. Siyah dallar kanatlarının üzerinde fısıldadı, sonra gölgeler onu yuttu. Soğuk sis, yırtılmış etinin üzerinde gezinerek kanının tadına baktı, sonra yaralarına, bedeninin içine girdi. Nefes aldığı anda, soğuk gölgeler boğazından aşağı bükülerek ciğerlerini buzlu bir sıvı gibi doldurdu.

Karanlık içine aktı. Güç geri geldi. Güç arttı. Gölgeler zihnine sızdı ve onların karanlık, sinsi fısıltıları neşeli bir karşılama mırıldanıyordu.

Artık bize aitsin.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

He karanlık oldu.

Gölgelerde yeniden doğdu, onların içinde var oldu, onların bir parçası ama ayrı. En karanlık gecenin içinde kara bir hayalet, ruhlar aleminin en derin noktalarında vahşi bir dehşet. Bu alana giren herkes ona yenik düşerdi. Kanları onu besledi. Güçleri onu besledi.

Ve güçlendi. Ve daha da güçlendi.

Karanlığa hükmetti, gölgeleri kullandı. Âlem onun iradesine boyun eğdi; o, onun çocuğu, kardeşi, efendisi, kölesi. Mesafe bu dünyada anlamsızdı ve o da onu kaprislerine göre katlıyor, gücünü varlığını memnuniyetle karşılayan karanlık yerlere yayıyordu. Onunla karşılaşan tüm yokailer yok oldu. Tsuchi'nin gölgelerine adım atan tüm yokailer onu besledi ve o da güçlendi.

Sonra farklı bir yokai onun karanlığına girdi.

Tsuchi'nin en derin kalbinde, daha önce hiç tatmadığı bir gücü hissetti. Bu karanlık bölgenin hoş karşıladığı ama korktuğu bir varlık. Somurtkan ve temkinli gölgeler onu uzak durmaya çağırdı. Bu beslenilecek bir yaratık değildi.

Uzaktaki varlığı düşündü ve zihnine hâkim olan loşluğun derinliklerinde merak uyandı.

Gölgelerin uyarılarına aldırmadan, diyarı iradesine boyun eğdirdi ve katlanmış mesafe boyunca kayarak istediği yerde anında belirdi. Derin alacakaranlık, solmuş toprak ve dağılmış taşlardan oluşan çorak araziye uyukulu bir gece yarısı kasvetiyle kapladı.

Kasvetli arazinin ortasında tek başına duran kaçak, önünde cisimleşen devasa hayaleti gözlemledi; siyah kanatları açılmış, hayalet tüylerinden gölgeler damlıyordu.

"Demek o kişi sensin," diye mırıldandı davetsiz misafir.

Kuzgun yeni gelen cesur adamı değerlendirdi. Bir yokai, ama daha fazlası. Uzun boylu, erkek ve neredeyse insan görünümündeydi; koyu renk saçları başının arkasında yüksek bir kuyruk şeklinde toplanmıştı. Kahverengi gözleri karanlığı kayıtsızca inceledi. Kuzgun bu yaratığın içinde bir güç hissetti, yediği diğer yokai'lerde olmayan güçlü bir büyü.

"Gölgeler seni ne kadar zaman önce aldı?" diye sordu davetsiz misafir, sesi sessiz ve bedeni hareketsizdi. Dehşet içinde titremedi. Kaçmadı. "Yüzyıllar önce, sanırım."

Emir gölgelerden kuzgunun zihnine kayd: Davetsiz misafiri öldür. Çabuk öldür onu.

Kuzgun başını eğerek davetsiz misafiri bir kez daha inceledi. Sonra kanatlarını aşağı doğru indirdi ve boğucu karanlıktan oluşan bir çağlayan yokainin üzerine aktı.

Davetsiz misafir elinin bir hareketiyle gölgeleri bir kenara fırlattı. "Yetersiz bir çaba kuzgun. Seni öldürmeye, bu diyarın sakinleri üzerinde yarattığın dehşete son vermeye geldim. Benimle ciddi bir şekilde savaşmayacak mısın?"

Gölgeler, tekrarlanan öldürme emriyle zihnini yaktı. Şimdi. Şimdi olmalı.

Kuzgun kanatlarını indirdi. Simsiyah güç, yokainin üzerinde savrulan ölümcül bıçaklara dönüştü. Ancak etini kolaylıkla parçalaması gereken bıçaklar, sanki taş vurmışlar gibi vücudunda paramparça oldu.

"Yine kararsız bir girişim." Davetsiz misafir bir adım daha yaklaştı. "Gücümü test etmeyi mi düşünüyorsun?"

Gölgeler çalkalandı, sonra da yokaileri uzaklaştırmak için kendiliklerinden saldırdılar. Önce ezici bir karanlık güç şeridiyle saldırdılar, sonra kuru toprakta büyük yarıklar açan kesici bıçaklar, sonra da içine hapsolmuş herhangi bir yokaiyi ezebilecek daraltıcı bir kubbe. Ancak her saldırıda yokai abanoz gücünü zahmetsizce geri püskürttü.

Kuzgun belli belirsiz bir şaşkınlıkla başını diğer tarafa eğdi. *Sen de kimsin?*

Soru kendisine ulaştığında davetsiz misafirin gözleri büyüdü. Bir elini kaldırdı ve karanlıktan çok farklı bir güç dışarıya doğru yükselerek gölgeleri uzaklaştırdı.

"Ben Sarutahiko, Dağın *Kunitsukami*'siyim."

Kunitsukami. Aşinalık kıpırdandı. Kuzgunun uzun zaman önce bildiği bir kelime, unutulmuş bir hayattan, sonsuz gecenin sildiği bir varoluştan gelen bir kelime.

"Ya sen kuzgun?" diye sordu yokai. "Nesin sen?"

Ben gölgeyim.

"Bence sen bundan daha fazlasısın. Sıradan bir kukla değil, gölgelerin daha önce sahiplendiği köylüler arasında bir prens." Yokai elini kalçasındaki kabzaya götürdü. "Seni öldürmek utanç verici olurdu."

Gölgeler kuzgun ile davetsiz misafir arasında bir bariyer oluşturdu.

"Tsuchi'nin **e l i n d e n** kurtulursan, neye dönüşebilirsin?" Yokai *katanasını* bıraktı ve elini uzattı. "Söyle bana kuzgun. Bu karanlığı terk etmek istiyor musun? Işığa dönüp kendi gücünle neler yapabileceğini öğrenmek ister misin?"

Gölgeler kuzgunun etrafında sıkılaştı, içinde derin bir sarmal oluşturdu ve düşüncelerini gizledi. O onların. Onlara aitti.

Başını iki yana salladı ama gölgeler daha da derine gömüldü, zihnini iradelerinin altına gömdü. Karanlık patladı ve onu yuttu,

ve diyar ayaklarının altında katlandı. *Yer* değiştirdi ve bir sonraki anda davetsiz misafirden ve onun uzattığı elden uzakta, yalnızdı.

OceanofPDF.com

I Karanlıkta günler yoktu. Mevsimler yoktu. Yıllar yoktu. Yine de geçip gittiler. Garip yokai ile karşılaşmasından sonra, Zaman uzadıkça, duyuları üzerinde belli belirsiz bir baskı oluşuyordu.

Bu karanlıktan çıkmak istiyor musun?

Geçen zamana, zihnini kaplayan gölgelere rağmen bu sözleri unutmadı. Gitmek gibi bir arzusu yoktu. O bir gölgeydi ve burası onun dünyasıydı. Karanlık onun kullanacağı gücü.

Yine de kelimeler kaldı ve sessiz boşlukta o sese, uzanan o ele odaklandı. Hâlâ karanlık yerlerde dolaşıyordu ve hâlâ oraya giren herkesi öldürüyordu ve hâlâ daha güçlüydü, yine de kelimeler kalmıştı.

Karanlığa giren bir varlığın ürpertisini bir kez daha hissetmeden önce uzun, çok uzun bir zaman geçti. Tanıdık yokaiyi hissedebileceği uzaklara baktı. Ve ... bir başkası?

Gölgelerin protestosunu görmezden gelerek diyarı çekti ve kalbinin iki atışı arasında mesafeyi aştı.

Karanlıktan cisimlendi, kanatlarını açtı, gölgeler öfkeyle kıvranıyordu. Arazi, bu izinsiz girenle son karşılaşmasında olduğu gibi acımasızca çoraktı, ancak nadiren yağan yağmur toprağı süslemişti. Bu

Kavrulmuş toprak yumuşayarak kaygan bir çamura dönüşmüştü ve sarp kayalar alacakaranlığın soluk karanlığında belli belirsiz parlıyordu.

Yokai, arkasındaki çamura kazınmış ayak izleri ufka doğru dolanarak ilerleyen yürüyüşünü durdurdu. Yanında ikinci bir yokai de durakladı. Uzun kumral saçlar, altın gözler, narin yüz hatları. Küçük, kırılgan. Bir dişi.

"Bu o mu?" diye sordu usulca. "Tanrım, muhteşem biri. Gerçekten de bir prens."

Kuzgun yeni geleni inceledi. Güç ona yapışmıştı, zengin ve baş döndürücüydü.

Nesin sen? Soruyu kadına yöneltti.

Dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Ben Uzume, Ormanın Kunitsukami'siyim." İnce elini yanındaki yokainin koluna koydu. "Bu benim eşim."

Kuzgun kıpırdandı, pençeleri ayaklarının altındaki toprağı eşeliyordu. Dikkati dışıdan erkeğe gidip geliyordu, tekrar tekrar. Öfkeli gölgeler hemen gitmesi için ona tısladı. O onlara aitti.

Gölgeleri görmezden geldi ve bekledi. Bu yokailerin ne istediğini görmek için bekledi. Neden buradaydılar?

Erkek yaklaştı ve tekrar elini uzattı. "Bizimle gel kuzgun. Bu karanlığı terk et."

Başını eğdi. *Neden?*

"Artık Tsuchi'nin kölesi olmak zorunda değilsin."

Ben gölgeyim.

"Hayır kuzgun. Sen akılsız bir gölgeden daha fazlasısın."

Kuzgun yavaşça kanatlarını çırttı. Karanlıktan ayrılmak mı? O buraya aitti. Başka bir şey bilmiyordu. Pençelerini bükerek çamura sapladı. Şu an olduğundan daha fazlası olabilir miydi?

Gölgeler çığlık çığlığa öfkeyle patladı. Siyah bıçaklar ve boğucu buzlu sis bulutları iki yokaiye doğru yükseldi.

Gagasını öfkeyle şaklatan kuzgun, bir gümbürtüyle kanatlarını açtı. İradesini gölgelerin üzerine itti ve saldırıları dağıldı. Onları yeryüzüne inmeye zorlayan kuzguna karşı koyarak inlediler.

"İnanılmaz," diye nefes aldı dişi. "Onu kontrol edebiliyor."

"Sanırım uzun sürmeyecek." Erkek kuzguna eliyle işaret etti. "Gel. Tsuchi'nin gece yarısı kucağından ayrılalım."

İki yokai uzaklaştı. Gölgelele iradesinin altında tutarken kıpırdamadan onları izledi. Tsuchi onu bu karanlığın içinde şekillendirmişti. Onu terk edebilir miydi?

İki yokai arkalarına bakmak için durakladı. Bekliyorlardı.

Yavaşça, temkinli bir şekilde bir adım attı. Sonra bir adım daha. Dişi gülümsedi ve ikisi de alacakaranlıktan çekilmeye devam etti. Pençeleri her adımda çamuru oyarken, hayalet formu onların daha küçük olanlarının üzerinde yükselerek onu takip etti. Ayak izleri, parçalanmış taşlar ve dağılmış çakıl taşları arasında dolanarak arkasından geliyordu. Eski bir anı canlandı: aynı manzaraya farklı bir bakış açısı ve ayak izleri değil, kan izleri.

Gölgelele onun tutuşuna karşı gerildi. Dallar serbest kaldı ve zincir gibi etrafını sardı. Bedeninin ve zihninin içine girdiler. Oradan ayrılamazdı. O onlara aitti.

İradesi zayıfladı. Adımları durakladı. Gölgelele onun emrinden kurtuldu ve üzerine sardı. Âlem dalgalandı ve o, kendisini uzaklaştırmadan önce onu sağlam tutmak için savaştı.

Dişi yokai onun önünde belirdi, çukur ellerini kaldırırken minyon yüzü yukarı doğru eğilmişti. Avuçlarının arasında altın bir kıvılcım belirdi.

Işık. Hiç bitmeyen karanlığın içindeki ışık.

Kuzgunu terk eden gölgelele dişiye doğru uludu. Erkek onun önüne geçti ve koruyucu bir el kaldırdı. Karanlık onun bedenine çarptı, bedeni zarar görmedi.

Kadın ellerini siyah gökyüzüne doğru uzattı. Kör edici ışık dışarı doğru patladı.

Işık içlerinden geçip onları ezip dağıtırken gölgeler çılgılık attı. Sonra altın ışık kuzguna çarptı ve o da acı içinde haykırdı. Parlak güç sıcak pençelerini vücudunda gezdirdi, karanlığı yırttı ve gölgelerin ona verdiği hayali formu parçaladı. Işık ve acı duyularını tüketti.

Yavaş yavaş azap azaldı. Görüşü geri geldi, karanlık içeri süzülüyordu... ama tüm dünyası haline gelen tüketen gece değil. Farklı, daha yumuşak bir karanlık.

Hızlı ve derin nefes aldı. Vücudu yanlışı hissetti, şekli bozulmuştu. Tanıdık gelmiyordu. Yoğun, rahatsız edici bir ağırlıkla onu çekiyordu. Zihni de yanlışı hissediyordu -boş, boş... ve berrak. Düşüncelerine fısıldayan sesler yoktu. Hiçbir buzlu sis duyularını köreltmeyordu.

Ve içinde, bir zamanlar gölgelerin karşı konulamaz gücünün yaşadığı yerde donuk bir sızı zonkluyordu. O güç gitmişti ve hafızasında ilk kez zayıflık hissetti.

Yavaşça gözlerini kırptırdı. Merakla ellerini kaldırdı ve ters çevirerek koyu renkli pençelerle uçlanmış ince parmaklarını inceledi. Kollarını uzattı ve güneş ışığının dokunuşunu hiç tatmamış soluk teninin altındaki zayıf kasların esnemesini izledi.

Yaklaşan ayakların altında yer yumuşak bir şekilde çatırdadı. İki yokai yaklaştı ve durdu. Yere diz çöken kuzgun, onların kendisine doğru yükseldiğini fark etti. Yeni şekli onlarınkine benziyordu ama... kanatlarını açtı, sonra tekrar içeri çekti ve sırtına doğru sıkıca sıkıştırdı.

Bakışlarının bu kadar üzerinde olmasından rahatsızlık duyarak kendini topladı ve ayağa kalktı. Bacakları güçlüydü ama dengesini bulana kadar sendeledi. Sonunda doğruldu. Uzun siyah saç tutamları omuzlarına döküldü ve sırtından aşağı indi.

"Görünüşe göre hayata bir *karasu* olarak başlamışsın," dedi erkek yokai. "Bu uzun zaman önceydi, değil mi?"

Kadın düşünceli bir nota mırıldandı. "Ama daha önce hiç bir gümüş gözlü *karasu*?"

Kuzgun önce kadını, sonra da erkeği inceledi; görüşünü gölgeleyen gölgeler olmadan onları yeniden görüyordu. *Neyim ben?*

Onun sorusu karşısında gözleri büyüdü ve birbirlerine baktılar.

"Bu yeteneğinizi korumanızı beklemiyordum," dedi kadın. "Biz konuşurken sen de konuşabiliyor musun?"

Kafası karışan adam soru sorarcasına başını eğdi. Kadın cevap olarak bir parmağını dudaklarına götürdü. Adam bir an için onu düşündü.

"Evet." Bu kelimeyle boğazı titredi. Sesi kulaklarına garip geliyordu, derin ve boğuktu ve uzun zamandır duyduğu fısıldayan gölgelere hiç benzemiyordu.

Onaylarcasına başını salladı. "Gölgelerden kurtuldun mu?"

Cevap vermeden önce soruyu bir kez daha dikkatle düşündü. "Benim aklım bana ait."

Erkeğin kaşları aşağıya indi. "Peki ya gölgeler?"

Solgun, tanıdık olmayan bir elini uzattı ve duyularını uzattı. Parmaklarının bir hareketiyle karanlık güç topraktan sıçradı. Etrafında spiral çizdi, sonra itaatkâr bir şekilde bir kez daha toprağa gömüldü. İçindeki boşluk sızlamaya başladı.

"Anlıyorum," dedi erkek yavaşça. "Neyim ben?" diye tekrar sordu.

"Bir zamanlar kuzgun bir yokai'ydin," diye y a n ı t l a d ı erkek. "Tek bildiğim bu."

"Daha önceki hayatına dair hiçbir şey hatırlamıyor musun?" diye mırıldandı kadın, ses tonunu yumuşatan bir sempati ile. "Peki ya adın?"

"Benim bir adım yok."

İki yokai arasında bir anlık sessizlik geçti. "Sana bir tane verebilir miyim?" diye sordu erkek olan.

Başıyla onayladı.

Erkek sessizce düşüncelere dalmış, önündeki varlığı inceliyordu. "Senin adın Yumei olacak."

"Yumei," diye tekrarladı dilinde test ederek.

"Anlamı 'karanlık ve aydınlık'," dedi erkek ona.

"Mükemmel bir isim." Dişi, eşine döndü ve onun dış giysisini omuzlarından çekti. "Ve şimdi, Yumei, gölgelerin prensi, bunu giyebilirsin."

Eşyayı uzattı. Kabul eden adam elini pürüzsüz kumaşın üzerinde gezdirdi. Sonra soru sorarcasına ona baktı.

Hafifçe gülerek onu geri aldı. O ve erkek arkada iki uzun yırtmaç açtılar, sonra onu üzerine çektiler, kanatlarını boşluklardan geçirdiler ve bağlamadan önce göğsünün üzerinden katlayarak kapattılar.

Kumaşın tenine sürünmesinden hoşnut olmayarak kollarını kıpırdattı. Daha önce hiç giyinme ihtiyacı hissetmemişti ama tüysüz bir şekilde de dolaşmamıştı.

"Ne kaş çatma ama." Kadın kıkırdadı. "Korkarım daha aydınlanmış varlığınızın talihsiz bir dezavantajı."

Gerekirse, rahatsızlığa katlanabilirdi. Çok daha kötülerine katlanmıştı.

"Gel," dedi erkek. "Buradan ayrılma vakti geldi."

Kuzgunun bakışları yeni kıyafetinden yokai çiftine kaydı. Erkek elini uzattı. Dişi de kendi elini uzattı.

Aralarına baktı, sonra yavaşça uzandı. Sıcak, sert parmakları onunkilerin etrafına dolandı ve onu aralarına çektiler. Yol gösterici elleri onu ileriye doğru çekerken, karanlıktan çıkıp yeni bir ışık dünyasına adım attı.

Devam edecek ...

OceanofPDF.com

Gölgeler Prensi gelecek bölümlerde bültenim aracılığıyla devam edecek.
(Abone olmadınız mı? O zaman bunu nasıl aldınız? [Buradan](#) kaydolsanız iyi olur).

Bu hikayeye ilgili facebook.com/groups/annettemarie adresindeki okuyucu grubumdaki tartışmayı kaçırmayın.

Bu e-kitapla ilgili sorun mu var? [info@darkowlfantasy .com](mailto:info@darkowlfantasy.com) adresinden bize bildirin

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Telaffuzları ve açıklamalarıyla birlikte tüm isim ve terimlerin bir derlemesi

Karasu (*kah-rah-soo*) - Bir tür karga veya kuzgun *yokai*.

Katana (*kah-tah-nah*) - Kavisli, ince, tek ağızlı bir bıçağı olan geleneksel bir Japon kılıcı. Bağlantı: [Bir katana](#).

Kunitsukami (*koo-nee-tsoo-kah-mee*) - *Tsuchi*'yi, yani dünyevi ruhlar alemini yöneten en güçlü dört *yokai*. Dağ'ın Sarutahiko'su, Orman'ın Uzume'si, Fırtına'nın Susano'su ve Ateş'in Inari'sinden oluşurlar.

Sarutahiko (*sah-roo-tah-hee-koh*) - Dağın *Kunitsukami*'si ve *yokailerin* nihai yöneticisi, Uzume'nin kocası.

Tsuchi (*tsoo-chee*) - İnsanların bildiği Dünya ile örtüşen ve onu yansıtan, *yokailerin* yaşadığı dünyevi ruhani alem.

Uzume (*oo-zoo-may*) - Ormanın *Kunitsukami*'si, Sarutahiko'nun karısı.

Yokai (*yoh-kigh*) - *Tsuchi*'den, yani dünyevi ruhlar aleminden gelen ve doğayla yakından bağlantılı olan ruhani varlıklar. *Yokai* bazen *kami*'nin bir alt kümesi olarak kabul edilir ve genellikle canavarlar veya iblisler olarak algılanır.

OceanofPDF.com

KIZIL KIŞ ÜÇLEMESİ

Annette Marie'den YA romantik fantezi

Tanrılar tarafından yazılmış bir kader.

Yalanlarla örülmüş bir kader.

Emi'nin emin olduğu bir şey varsa o da kamilerin -tanrılar- iyi, *yokaların* -yeryüzü ruhları- ise kötü olduğudur. Ancak bir tilki şekil değiştiricinin hayatını kurtardığında, dünyanın gerçekleri parçalanmaya başlar. Ve tanrıların ihaneti çok derindir.

Bu çarpıcı üçlemede 30 tam sayfa illüstrasyon bulunmaktadır.

- Amazon'da Kızıl Kış Üçlemesi'ni görün -

OceanofPDF.com

Annette Marie'den yeni bir şehir fantezisi serisi

Tori ile tanışın. Alingan biri. Beş parasız. Çenesini tutamama gibi bir sorunu var. Ve yerel büyü loncasında yeni bir iş buldu.

Sorun şu ki, o da %100 insan. Oops.

- Lonca Kodeksine bakın: Amazon'da *Spellbound* -

OceanofPDF.com

ÇELİK & TAŞ SERİSİ

Annette Marie'den YA şehir fantezisi

Herkes ölmenizi istediğinde, iyi bir yardım bulmak gerçekten zordur ...

Piper, cıracık bir Konsül için ilk kuralın *şeytanlara güvenmemek* olduğunu bilir. Ancak ölümcül Sahar Taşı'nı çalmakla suçlandığında, tek müttefiki iki belalı daemon olur: Görüldüğü kadar zararsız olmayan, cehennemden bile ateşli bir karabasan olan Lyre ve kötü bir üne sahip, acımasız bir paralı asker olan Ash. Onlara güvenmek şimdiye kadarki en büyük hatası olabilir.

- Amazon'da Çelik ve Taş Serisine bakın -

OceanofPDF.com

Büyü Büyücüsü Üçlemesi
Annette Marie'den YA şehir fantezisi

Yeraltı Dünyası sakinlerinden daha tehlikeli olan tek şey... onlardan çalmaktır.

İnsanlar arasında sürgünde yaşayan bir su perisi olarak Clio, her türlü ilginç beceriyi edinmiştir. Ama Yeraltı Dünyası'nın en ölümcül büyü dokumacılarından büyü çalmak? O kadar da değil.

Ne yazık ki, eve dönüş bileti kazanmak için yapması gereken şey tam olarak budur.

Yeraltı Dünyası'na girmeyi başarmak oldukça iyi gitmiş olabilir, ama şimdi yeni bir sorunu var. Onun adı Lyre, günahkâr bir şekilde çekici bir karabasan ve yetenekli bir büyü dokumacısı ve onun lanet olası büyüye ele geçirmesinin önündeki en büyük engel.

- Büyü Dokuyucusu Üçlemesi'ni Amazon'da okuyun -

OceanofPDF.com

Dünyasını kurtarmak için Piper'ın bir draconian savaş lordunun gücüne, bir büyü dokumacısının kurnazlığına ve bir su perisinin nadir büyüüne ihtiyacı olacak... ama bunlar bile yeterli olmayabilir.

On yıl ve üç dünyaya yayılan bir maceranın son bölümünde, *Büyü Dokuyucusu* üçlemesi ve *Çelik* ve *Taş* serisi, merakla beklenen devam serisinde doruğa ulaşıyor.

KARA ATEŞ

Spell Weaver ve Steel & Stone'un devamı

- Daha fazla bilgi edinin ve yayın uyarıları için kaydolun -

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Annette Marie, Amazon'un en çok satan YA kentsel fantezi serisi [Steel & Stone](#), onun ön üçlemesi [Spell Weaver](#) ve romantik fantezi üçlemesi [Red Winter](#)'ın yazarıdır. İlk aşkı fantezi, ancak hızlı aksiyon, cesur kahramanlar ve kışkırtıcı yasak aşklar onun suçlu zevkleridir. Ejderhalara karşı bir zaafı olduğunu gururla itiraf ediyor ve editörü kibarca ejderhalara karşı bir zaafı olup olmadığını soruyor. onları her kitaba dahil etmek niyetindedir.

Annette, Alberta, Kanada'nın donmuş çorak topraklarında yaşıyor (tamam, o kadar da kötü değil) ve hayatını nispeten mantıklı kocası ve tüylü karanlık köleleri - pardon, kedileri - Caesar ile paylaşıyor. Yazmadığı zamanlarda, tüm yetişkin sorumluluklarını mutlulukla görmezden gelirken, bir sanat projesine veya diğerine dirsek derinliğinde bulunabilir.

Annette ve kitapları hakkında daha fazla bilgiye buradan ulaşabilirsiniz:

Web sitesi: www.annettemarie.ca

Amazon yazar sayfası: amzn.to/2b8ZHlh

Facebook: www.facebook.com/AuthorAnnetteMarie

Facebook Okuyucu Grubu: www.facebook.com/groups/annettemarie/

Goodreads: www.goodreads.com/author/show/8546572.Annette_Marie

Twitter: twitter.com/annettemmarie

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.